

... před padesáti lety na Týřově houfečku vyjevenejch čtrnáctiletejch kluků přeletěla přes nos vůně hořícího dřeva. Někde vysoko nad nimi se asi pobaveně usmíval Manithou a šeptal si pod vousy tenhle nádhernej rozsudek..

Miki Ryvola

A dalo by se pokračovat tím, že ta parta kluků založila osadu, které dala název Zlatý klíč a nádhernej rozsudek, který od Manithoua za odměnu vyfásli, předali během let nezištně dál - neuvěřitelné spoustě kluků a holek, kteří přijali za svou filozofii divnejch ptáků a začlenili ji do svého života.

Kolik je asi trampů, kteří neslyšeli o Destrukci Fort Hazardu, Zemi tří sluncí, nafukovacím totemu, nebo třeba jen o jakémsi kopání tunelu pod železnou oponou do Rakouska? Nemluvě o písničkách Hoboes?

Postupem let bylo osadní sídlo Fort Hazard obestřeno pavučinou legend, k jejichž vyprávění u táborových ohňů docházelo s vzácnou pravidelností v okamžicích, kdy se na obzoru objevovaly první nesmělé červánky svítání?

\* \* \*

O víkendu 7.-9. července 2006 sezvala osada Zlatý klíč svoje kamarády a kamarádky na výroční oheň zapálený u příležitosti osadních padesátin. A že se jich sjelo opravdu požehnaně. "Celní a pasová kontrola" na hranicích výsostného území FH nakonec ohlásila šerifovi 256 příchozích.

Hraní u ohně zahájili zlatoklíčáci

foto: Marek Kysilka Fenik ©

Trochu neplánovaně se na tu slávu přišlo podívat i několik bouřek s jedním povedeným lijákem, ale po utajených zákulisních jednáních na nejvyšší úrovni se zúčastněné strany dohodly na odchodu nezvaných hostů a následovném krásném počasí.

Věčná sláva promyšlené hazardské politice skrytých bovijáků a dlouhých maskovaných plášťů!

O ty pozvané hosty se Zlatý klíč staral s veškerou možnou péčí, kterou mu skromné podmínky Hazardu dovolují - každý účastník ohně dostal Almanach Zlatého klíče, krásné keramické camrátko, nástěnný zlatoklíčácký kalendář, pilník k naostření loktů při získávání volného místa v hazardském saloonu, nejméně dva metry čtvereční lesní půdy v Hotelu Strom a neomezený časový prostor určený nejen ke gratulacím oslavující osadě, ale hlavně k hraní a zpěvu.

A toho bylo opravdu požehnaně.

Znáte kamarádi tu divnou nedělní nemoc těžkých víček, ochraptělých hlasů a u některých i bolavých prstů od strun? Tak tady by si doktoři přišli na své?

Bohužel pověsti o tom, že každý pozvaný host dostane od Zlatého klíče i svoje vlastní páže a komorníka, se neukázaly býti pravdivými, přesto tento drobný nedostatek nikomu náladu nezkalil.

V naprosté pohodě, až překvapující na takové množství lidí, jsme se prozpívali a prokecali až

## Pulstoletí Zlatého klíče na Fort Hazardu

Napsal uživatel Michael Antony - Tony  
Pátek, 21 Červenec 2006 04:00

---

do sobotního večera, kdy byl zapálen slavnostní oheň.

Po Vlajce a osadní hymně Tam za tou duhou hrábli zlatoklíčáci do strun a zahájili hudební orgie, přerušované nekončícím zástupem kamarádů s dárky pro Zlatý klíč.

O dost bohatší byla osada!

O losí parohy, baterii flašek whisky a jednu dřevěnou bednu od nich, velký model Hazardu vzor zima v perníkovém provedení, bojovou zástavu věnovanou vděčnými paďoury, celou řadu oslavných básní, dort ve tvaru klíče a další desítky krásných darů.

Co se týče dalšího zpívání, tak si Miki stříhnul jednu písničku s Pavlínou Jíšovou, hezky zahráli Rosťa s Helenou z Blanice, Terry z Harwestri společně s Pedrem z Pekaringa, Podobni zvěři, Slimák z T.E.Bandu, Padouši? a další a další muzikanti.

Nad tím vším plul po noční obloze unavený skoroúplňkový měsíc, odpočívající na špičkách smrků ozářených ohněm a vytvářející obraz přesně té dojemné trampské romantiky, se kterou se setkáváme již jen jednou za čas?